

Տարեկան գինը 10 ռուբլի է, կես տարվանը
և 7 ամսանը 6 ռուբլի է:
Առանձին համարները ՍՄԵՆ ՏԵՂ 5 ԿՕՊ.
Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատանը:
Մեր հասցեն՝ Тифлисъ, редакция „Мшакъ“
Сергиевская ул., № 5.
Tiflis, Redaction „Mschak“
Խմբագրատան ալիքի ֆոն № 2-58:

ՄՇԿԿ

Խմբագրությունը բաց է առաւօտեան 10—2
(բացի կիրակի և տօն օրերէն):
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուլ
Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իրաւաւորները առաւօտեան 10—20 ԿՕՊ.
Տպարանի ալիքի ֆոն № 87:

ՊԱՊԻՐՈՍՆԵՐ Գ Ե Լ Լ Ե Ե „ԿՕՄԵՏԱ“ ԸՆԿ.

5 հատը—15 ԿՕՊ. 10 հատը—6 ԿՕՊ. (Ե. Ու.) 986. 0—16

ՆԵՐՍԵՍ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
Հ Ո Գ Ե Հ Ա Ն Գ Ի Ս Տ Ը:
(.) 118. 2-2

ԱՐՏԻՍՏԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԹԱՏՐՈՆ
ՀԻՆԴԱՐՈՒ, ՓԵՏՐՎԱՐԻ 14-ԻՆ
ՀԱՅՈՑ ԴԻՄԻՏՐԻՍԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԽՈՒՄԱՐԸ
Վերջին անգամ այս սեղանում կը ներկայացնէ Լ. ՇԱՆԻՔԻ նոր պիէսը

ՀԻՆ ԱՍՏՈՒԱԾՆԵՐ
Դրամը 4 արբ. և 12 պատկերով:
Մասնակցում է ամբողջ խումբը:
Ս կիզը ԵՐԵՎԱՆԻ ժամը 8-ին:
Ներկայացման օրը, երեկոյան ժամը 7-ից կը վաճառվեն աշակերտական տոմսակներ
50 ական կօպէկով:
ԱՅՏ.—Երեկոյան, փետրվարի 18-ին պատուով երեկոյթ խմբի ղեկավար Ա. ԱՐՄԵՆՍԻ
կը ներկայացնէ նոր պիէս «ԱՍՏԱՆԻ ՃՈՒՏ» կամ 3 արարուածով:
II Խնդրուրդն նոր պիէս «ՇԱԼԵԱՊԻՆ», 1 արարուածով:
124. 2-2

ՍՕՍԿԱ
օպերան, մասնակցութեամբ ԱԼԵԿՍԱՆԴՐ, ԱՅԿԱՆԻՔԻ և ՎՐՈՆՍԿԻ:
ՎԵՐՋՈՒՄ ՏԵՂԻ ԿՈՒՆԵՆՍԵ ԲԱԼԷՏ
Տոմսակները վաղօրոք կարելի է ստանալ Գառնի լաւագոյն դէպոյտին (ԴՎԵՐՏՈՎՅԱՅ 3):
(.) 115. 2-2

ՀԱՅ ԳՐԱՂՆԵՐԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՄԵԶ
Կ. Հ. Ա. Ընկ. դահլիճում, փետրվարի 14-ին, հինգշաբթի երեկոյան
կը բանախօսէ Ս. ԱՄԱՆԵԱՆԸ
Յովն. Յովնանիսեանը եւ իր բանաստեղծութիւնները
ԿԸ ԼԻՆԵՆ ՎԵՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ
Դահլիճը կը բացվի երեկոյան ժամը 7-ից: Բանախօսութիւնը ժամը 8-ից:
Սուտը անդամները համար 3-ից հետո: Երեկոյան համար 25 Կ., միւսները համար 40 Կ.
(.) 122. 2-2

Փորձեցք ծխել „ԱՆԻ“
ԺԻՆԱՐՈՒՆԸ
15 հատը
6 ԿՕՊԷԿ:
Ժխախտա- ծործարան
Պահանջեցք անկայման
ԱՄԵՆ ՏԵՂ:
„ՍԻՐ“ (Կ. Ն. Ու.) 936. 50—27

ԴԻՄ. ԽՄԻՒ ՎԵՐՋՈՒՆ ԵՐԵՎԱՆԻՍԿԻ
ԺՈՂՈՎՐԻՍՏԱՆԻ ՏՈՒՆ
ՀՈՒՐԱՎՈՒՄ ԱՆՈՒՄ
Ժողովրդ. ներկայացումներ կազմակերպող
ՀԱՅԿԱՆԻ ՍԵՆՏԵՐ
Ուրբաթ, փետրվարի 15-ին
ՀԱՅՈՑ ԴԻՄԻՏՐԻՍԿԱՆ ԸՆԿ. ԽՈՒՄԱՐԸ
Կը ներկայացնէ վերջին անգամ այս սեղանում Ա. ՏՈՒՍՈՅԻ յայտնի պիէս
ԻՍԱՆ ԱՆԵՂԻ ՄԱՅՐ
Ողբերգ. 5 արբ. և 6 պատկ. Թարգմ. Տ. Յովնանիսեանի (Փիւրիի մրց. արժանացած)
Մասնակցում են՝ ա. ա. Արմէնեան, Զարէյ, Մայրուհեան, Յամսիկ, պ. պ. Արեւիկան, Ալիկանեան, Բերդեան, Լաքա, Լազարեան, Մամիկոնեան, Մանուկեան, Յարութեան, Վարդ, Տէր-Առաքելեան և ուրիշներ:
Սկզբն է երեկոյան ժամը 8-ին
Դժբախտ Լ. Արմէնեան
Հերթ. կարգադրիչներ՝ պ. պ. Գալստեան և Երեմեան
127. 1—1

Գ. Գ. ՄԵՅՐԱԲԵԱՆՑ
Երեքին հիւանդութիւններ
առանձնապէս կը թըր, ԹՈՒՐԻՍԻ և որով
Բժշկութիւնը նաեւ ՏՈՒՐԻՍԻՍԿԱՆ ԸՆԿ. ԽՈՒՄԱՐԸ
պարտաւորվում է վերաբերման փոխարէն ԳՆԵՎՄՈՑՈՒ
ԲԱՅՈՒՐ:
Ընդունելութիւնը ամեն օր, առաւօտեան ժամը 9-1-ը
և երեկոյան ժամը 5-8-ը:
Չարտերի նա. ժամը 9-10-ը ճիշդաւ:
Սոյալի, Բժշկութեան փող. № 23 (անկիւն Դանդա
կայմ) հեռախօս 7-92.
(ա. օ.) առ. 92. 100—9

ԿՆԱԲՈՒԹԱՆ ԵՒ ՎԵՐԱԲԱՆՑ
ՄԱՍՆԱԽՈՐ
ՀԻՆԱՆԴԱՆՈՑ
Բողոքական 13, տէլեֆոն 4—21.
Ընդունելութիւն թէ կամացի և թէ ճիշդ, նոյն
պէս և վերաբերման կարգը ունեցող միայն
(տալիստ) հիւանդները (բացի վարակիչ և հոգեկան
հիւանդութիւններէն), վաղօրոք զրկուել պայմանով:
Ընդունելութիւն կամացի, ճիշդ և մանկական
հիւանդութիւն ունեցող երեկոյան հիւանդներ, ամեն
օր ցեր. ժամը 11-ից մինչև 12-ը:
Ընդունելութիւն պրօֆ. Մ. Ս. Սուրբաթեան կողմից
վերաբ. կարգը ունեցող հիւանդներ, վաղօրոք
զրկուել պայմանով, երկուշաբթի և հինգշաբթի օրերը
ցեր. ժամը 1—2-ը:
Հիւանդանոցի բժշկանքը
Ա. Ա. Յարութեան, Մ. Ս. Վանսիւրճո-
րով, Վ. Ա. Զարգիսի, Դ. Գ. Կալամ-
կարեան, Ա. Ա. Սուրբաթեան, Գ. Ս. Տէր-Ներ-
սէանեան, Մ. Չ. Ուսիկեան, Ա. Ք. Փիշըր,
Մ. Պ. Շահապարեան, Կոնստանտին Կր-
ֆեասոյ Մ. Ս. Սուրբաթեան
(.) 779. 100—31

ԲԺՇԿ
Ե. Ի. ՄԻՆԱՍԵԱՆՑ
Երեքին, երեկոյան և ստամբուս-աղիքային
հիւանդութիւններ:
Պրօֆ. Mathieu-ի մասնագիտական կլինի-
կայից—Պարիզից
(առաւ. ֆ. 9—11-ը:
Ընդունելութիւնը (երեկ. ֆ. 5—7-ը:
Միջալուծակի պր. 86, տէլեֆ. № 576.
(.) 179. 100—92

ԲԺՇԿ
ՅՈՒԹԱՆԿ ՆԱԲԱԹԵԱՆ
Ընդունում է հիւանդներ կանանց և ման-
կաբանութեան վերաբերել ամեն օր, բա-
ցի կըրէ-է օրերից, երեկ. ժամը 5—6-ը:
Հասցեն՝ Բաղնիկ, № 1.
առ. (Կ. Ե. Ն.) 4. 100—10

ԲԺՇԿ
Յ. ՄԵՅՐ-ՆՈՐԱՐԵԱՆ
Երեքին և երեկոյան հիւանդութիւններ, և
առանձնապէս թոքերի
Թոքախտի բժշկութիւնը ստանդարտիստներով
և պնդման օրով:
Ընդունելութիւնը նմ. ԲՆԱՆԴԱՆՈՒՄ
Ամեն օր (երեկոյան 5—7 ֆ.
Սոյալի, Բողոքական 10 (Լեւոնտովսկի,
դահլիճ) հիւանդանոցի
(.) 748. 100—56

ԳԻՐԻՆԵՐ ԵՒ ՀԱՅԵՐԸ
1
Ամեն անգամ, երբ հրապարակի վրա
է դրվել հայկական հարցը, այսինքն
Թիւրքաց Հայաստանում կամ Թիւր-
քիայի հայաբնակ նահանգներում բա-
րեկարգութիւններ մտցնելու հարցը,
ամեն անգամ, երբ այս կամ այն եւ-
րոպական պետութիւնը կամեցել է
արձարել այդ հարցը, թէ թիւրքա-
կան իշխանութիւնը, թէ թիւրքաւե-
րկալականները, իբրեւ հակակշիւ, ա-
ռաջ են քննել քիւրդերին և Հայաստան
բառին հակադրել են Քիւրդաստան
բառը:
Առաջին դիպլոմատը, որ պաշտօնա-
պէս հարկածեց Քիւրդաստանի հարցը,
իբրեւ հակակշիւ Հայաստանին, եղաւ
անգլիացի գնդապետ-հիւպատոս Տրօտ.
տէրը, իբրեւ աշակերտ թիւրքաւե-
րկալականներին: Այդ օրից ամեն անգամ,
երբ խոսք է լինում հայոց մասին,
թիւրքաւեցիները և թիւրք քաղաքա-
դէմները առաջ են դալիս քիւրդ փո-
ղովուրդը և Բիւրդաստան նշանաբանով:
— 2րդ կայ Հայաստան, — առում են
նրանք, — այլ կայ Քիւրդաստան: Այն եր-
կըր, որ դուք անուանում էք իբրեւ
հայաբնակ, նա քիւրդաբնակ է: ազ-
գայնականութեան մեծամասնութիւնը
քիւրդ է:
Թիւրքական սահմանադրութեան հրա-
տարակումից յետոյ, երկուստեք թիւր-

քեր իբրեւ չքմեղանք առաջ էին բե-
րում այն հանգամանքը, թէ քիւրդա-
նեք մտցնելը կը դրոշէ քիւրդերին
հայերի դէմ և առաջ կը բերէ կոտո-
րած:
Վերջերս, երբ հայկական հարցը նո-
րից յուզվեց, երբ թէ հայերը և թէ եւ-
րոպայի հասարակական կարծիքը ստի-
պողաբար պահանջեցին լուծել հայկական
հարցը, երբ նոյնիսկ լուսավոր թիւր-
քաւեցիներ փորձուրդ տուին թիւրքաց
կառավարութեան Փարս-Ասիան չը կորց-
նելու համար շտապել իրաւորել թիւ-
քաւեցիներ, «Երկուստեք թիւրք» գոր-
ծիչները հանդէս եկան նոր առաքելու-
թիւններով: «Քիւրդները — աղաղակում են
նրանք, — նոյնապէս կուտարական տարր
են, ինչպէս հայերը, և քաղաքակրթու-
թեան շաւղին մէջ բնաւ յետ չեն մնա-
ցել հայերից: Նրանք ունեցել են դիտ-
չականներ, գրագէտներ, պատմաբան-
ներ, քերթողներ:

Ընդունելու առ այժմ մի քաղէ, թէ
քիւրդները կուտարական տարր են,
թէ նրանք ունեցել են և ունեն գիտ-
նականներ, քերթողներ, պատմաբան-
ներ — այս առաքելութիւնները անհիմ-
նաւորութիւններ մենք յետոյ ցոյց կը
տանք: — Ընդունելու նոյնիսկ, որ քիւր-
դներ թաւով աւելի շատ են, քան հայե-
րը: Բայց եթէ այդպէս իսկ լինի, մի-
թէ դա ապացոյց է, թէ քիւրդները
չը պէտք է մտցվեն հայաբնակ նա-
հանգներում, թէ քիւրդները պէտք է
զրկվեն, կատարեն, երբ քիւրդները
մտցվեն Ընդհակառակը, այդ յա-
կութիւնները, որոնցով կամենում են
օժտել քիւրդներին, աւելի զօրեղ լը-
թան պէտք է լինեն քիւրդներին
մտցնելու:

Եւ, արդարեւ, ԸՆԿ Եւ առանց լուծ-
հայերը, նրանք Եւ չեն պահանջում
ստեղծել, վերականգնել պատմա-
կան Հայաստանը: Նրանք Եւ չեն պա-
հանջում — կազմել հայկական անկախ
երկիր, անշատել հայաբնակ նահանգ-
ները օսմանեան քաղաքական միու-
թիւնից, Ոչ, նրանք պահանջում են
պարզապէս կարգ և կանոն, բարեկար-
գութիւն մտցնել այն նահանգներում,
որտեղ բնակվում են և իրանք, և քիւր-
դները, և այլ ցեղեր, մտցնել այնպիսի
րէժիմ, այնպիսի օրէնքներ, որոնց հո-
վանդն ենքույն նրանք կարողանան ա-
զատ ապրել և վայելի կեանքի, գոյքի,
պատուի պահանջութիւն և ազատա-
բար զարգանալ կուտարական:

Եթէ հայաբնակ նահանգներում մըտ-
ցնվի այդպիսի ռէժիմ, իսկ այդպիսի
րէժիմ հնարաւոր է միայն եւրոպական
կոնտրոլի և հակողութեան ներքոյ, դրա-
նից կօզմվեն ոչ միայն հայերը, այլ և
քիւրդները, թիւրքները: Եւ այդ հանգ-
ամանք փոխանակ ուրախացնելու, բնա-
ւ չը պէտք է զրգուէ քիւրդերին, եթէ
միայն նրանք նպատակն է նոյնպէս
զարգանալ կուտարական, իբրեւ կու-
տարական տարր և ոչ շարունակել ի-
րանց աւազակութիւնները, կեղեքում-
ները: Այդ, քիւրդները, եթէ միայն նրանք
կուտարական հակամիտերով օժտված
տարր են, պէտք է զրկւեց ընդու-
նեն այդպիսի ռէժիմ. պէտք է չը
ցանկան, որ իրանք ռէժիմը, աղանքը
հանդիսանան երկրի տէրը, ինքնակա-
մ և ընտանեկան կառավարեն, կեղե-
քեն, հարստահարեն ժողովուրդը թէ
հայ, թէ քիւրդ:
Բայց եթէ քիւրդները, օրէնքների
հաւատարմութիւնը, կեանքի, գոյքի և
պատուի պահանջութիւնը, կուտարա-
կան ազատ զարգացման երաշխիքը
կարող են զրգուէ քիւրդերին, պարզ է,
որ նրանք, որքան էլ հուշակամ իբրեւ
կուտարական տարր, չեն կամենում
բնաւ հրաժարվել իրանց առանձնա-
շնորհքան, արտօնելով վիճակից և կամե-
նում են առաջվայ նման ընդդէմ, ա-
ւերել երկրը, արգելք հանդիսանալ
որէն առաջադիմութեան և մշակման,
Թոյնի երկրը իր նախկին վայրենի,
մտապահով գործակալներն մէջ:

Այժմ բնաւ խնդիր չը կայ ստեղծե-
լու Հայաստան թէ Քիւրդաստան. այժմ
բնաւ խնդիր չը կայ բաժանել, անշա-
տել քաղաքականօրէն թիւրքաց Հա-
յաստանը պետութիւնից, այժմ խնդիր
կայ միայն բարեկարգութիւն մտցնել
երկրի մէջ, և ոչ մի տարր, ոչ մի ցեղ
կամ ազգութիւն, եթէ միայն նա կու-
տարական տարր է, չը պէտք է դէմ
լինէ այդ ծրագրին, այլպէս նա ու-
րեմն կուտարայի ընդունակ տարր չէ,
այլ մի վայրենի և անգործ, անօգտակար
տարր, որից ոչ պետութիւնը, ոչ մարդ-
կութիւնը ոչ մի օգուտ ունենալ չեն
կարող:

Իսկ յաջորդ անգամ մենք ցոյց կը
տանք, թէ որքան հիմնաւոր է ձգտու-
մը ցոյց տալ քիւրդերին իբրեւ կու-
տարական տարր:
Հ. Առաքելեան

ՎԵՐՋՈՒՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
(Պետերբուրգի Հնո. Դործ.)
12 փետրվարի
Պարզ. — Պուստակարէն ընդունեց հան-
դիսաւոր ունեւորութեան դեպքան
Բալթիկի և արտաքին գործերի մի-
նիստրութեան դիւանապետ Բայրոն Շի-
լինգին: Յանձնելով Անդրէյ Նախա-
կաչի չքանչաք դեպքան ասաց.
«Կայսրը յանձնարարել է ինձ յանձնել
ձեզ այս չքանչաք նշանները և Նորին
Մեծութեան նամակը: Ենթադրելով ձեզ
պետութեան ամենատաղի չքանչա-
ք, կայսրը ցանկացել է ձեր հարա-
պետութեան առաջին պաշտօնը ստանա-
նելուց անմիջապէս յետոյ վերադա-
նալ իր կայսր Պաւլոսի հետ և
բարեկամութեան ու յարգանքի ան-
նական զգացումները դէպի ձեզ:
Ինձ — — — — —
մարում, հանդիսանալով իմ հա-
յալ զգացումների արտայայտողը
ձեր առաջ, որոնց նոր արտայայտու-
թիւնը անպայման կը հանդիսանայ
զբաւական Պաւլոսի և Ռուսաս-
տանի միացնող բարեկամութեան ու
դաշնակցութեան»:

Պետերբուրգի պատմաբանաց. «Ռա-
րեկամութեան վկայութիւնը, որ տա-
լին է ինձ Ռուսական կայսրը, ինձ չա-
փազանց յուզում է: Եւ նրանում
տեսնում եմ նոր ապացոյց այն ան-
ուշաւեան զգացումներին, որ տաժում
է առ Պաւլոսին ձեր Օգոստոսիան
Միայնաւոր, և որոնց մասին պիւրաբա-
վալում է Նորին Մեծութեան սեփական
ձեռքով գրված նամակը: Ինձ հաճելի
է, որ Նորին Մեծութիւնը սորոյն-
ծօրէն ինձ առ առաջեց բարձր Շի-
լինգին, որին ես գտնուեալութիւն ու-
նեցայ հանդիպել Պետերբուրգում, և
իւր զգացումներին արտայայտելը բնա-
ւ ձեզ, որի հետ մի ամբողջ տարր
ես գտնվում էի հանապազօրեալ յա-
րաբերութիւնների մէջ: Եւ ես, ինչ-
պէս ձեզ յայտնի է, հաստատուն հե-
տեւում եմ Պաւլոսի և Ռուսաստա-
նի միմեանց միացնող քաղաքակա-
նութեան և իմ պաշտանավորութեան
ընթացքում արթուն կերպով կը հե-
տեւեմ մեր երկու երկրների դաշնակ-
ցութիւնը ամրապնդելու ու պահպա-
նելուն»:

Հոնդոն. — Սուֆրաժիստներին մի-
տիւրը թաղանթի մէջ, ուր նախագա-
հելու էր Պաւլոսը, անցաւ այդմը
կայ նրա ձերբակալութեան տեղեկու-
թեան պատճառով: Ամբիւի բողոքնե-
րը, այդուհի ու աղաղակները արգելք
եղան հետաքննելու խօսել: Ցերեկով
սուֆրաժիստները շարքեցին պօս-
տարիները, կարտեցին հեռադաշնա-
կութիւնը:
Լրագիրները իր նշաւաւեաններով ունա-
մակներով սուֆրաժիստներին դու-
րած «Եւրոպական» գործողութիւնների
և զերմանական օգուտին նաւատարմի
անակնկալ շարժանքան հնարաւորու-
թեան մասին: Միաբերան յայտնվում

[illegible]

դեր ունեցաւ Կ. Յ. Բ. Ը, զանխնում կէտ
սկի, ամսիս 20-ին, Հայ Գործընդեր Ընկե-
ւածութեան հերթական երեկոյթին:
Լէօն, ինչպէս և յայտարարած էր վա-
րօքը, կարգաւ մի յապաստուծէն նիւթ
ունելով հայերի և քերդերի յարաբերու-
իւնն:
Սօս երեք ժամ դասաստեց Լէօն, ըսյց
աշպէս չէ կարողացաւ պարզել խնդրի
ուծիւնը: Համբերատար ունկնդիրները
իմով աղա՛մա՛ս ուղարուծեալս լսուծ
նի զաստիսան, կարծիով որ վերջ
երջոյ իրանց հետաքրքրուծեան յաղուրդ
ը լինի տո՛վա՛ս, ըսյց ստիպած եղան
տա՛նքտիվի:
Սակայն ինչ էր աուուծ Լէօն: Նա սկսեց
իւրդերի անցեալից, և այն հա ամենահին
աճա՛նակնից, այժեանց պարզել նրանց
աղա՛ւումը: Բերելով նորինս առապելա-
նա՛ն զրոյցները այդ առիթով, առաց, որ
իւրդերը հին մեզոցներեց կամ մարի-
եց լինն սերած: Այնուհետև կանգ առաւ
սա՛նօֆստի, Սուրբանի, ձւրօպացի ճա-
սապարտոյնրի՝ Տուրնը-ձօքի, Ժօքերի,
տարդանի աուծա՛ն տեղեկութիւններ վրա և
իյդ փաստերից եղբակացրեց, որ քերդե-
րը պատրաստաներ, առազակաբարոյ ցի-
ւեր են եղել միշտ, հնչել, հարստանալի
ն, ընալինն են արել հայ տարրին:

Լէնկիմուռերի արցա՛նս ժողոված վա-
ն ըրդակա՛նում իշխում էին քերդական
տար ֆէօդալ իշխանութիւններ: Սուլթան

հատուկաներ իրականացնելու:

Այդուհանդես անցնելով 18-րդ և 19-րդ դարերին խոսեց Կ. Պոլսի հայ ինտելիգեն-տիայի ձգտումներին, հայոց սահմանադրու-թեան մասին, նրանքանի զործունեութեան, այդ ժամանակվայ զբաղման շարժման մա-տին, վերջում ակնարկ ցցեց հայոց խնդրի մասն-Ստեփանյանի, Բերքյանի դաշնակցութեան և Ժեմաբեյի ատաղջութեան պահանջներին:

Դասաստուծութիւնը լիտով բժ. Աղասա-հանյանի նախագահութեամբ տեղի ունեցան լաւըցներ, բայց հազիւ վերջացրեց իր առաջը ուսուցիչ Շահնազարեան, Լէօն ցանա-տութեան յարանից պատասխանել ճառախոս-սին:

Յ. Սօյուզեան, Դր., Վարդանեան և Ա. Ար-թուրյան և ուրիշներ խիստ դիմադրեցին այդպիսի պահանջին զէմ, մասնաճիւղով որ պատասխար անմիջական պատասխանները ճառախոսներին՝ դէմ է ընդդէմած սովո-րութեան և դա կարող է ունենալ այն հեւ-տեանքը, որ խնդրել անհնար կը լինի լու-սաբանել: Դանիդիւրներին կողմէց Լէօն զարթնալով ունեւնում է իր պահանջի վրայ առնելով որ նա խոտը կը մոռանայ որ ա-սանիքները:

Նախագահը դիմում է ունեւնիւրներին, զաշխիճ լավատեսին պահանջում է, որ դա-տասխար իր պատասխանը տայ վերջում:

Բնորով է 10 րոպէ ժամանակ իւրաքանչիւր խոսողի:

Մասին յետոյ զուրս է գալիս իր խօսքն աստուծ Շահնազարեան, որը մտաւարապէս յայայնեց հետեանքը, Լէօն բերում է պարբերութե այնպիսի հեղինակները, որոնք կամ առասպելներ են թողել և կամ թերի դուստրաստութիւններն առնել: Ան ճառասիրը ժամանակ էլ անում է մի շարք անուշաբան-ներ—Վահագովակ, Մարը և այլք—վրայ և ստում է թէ սրանք ճիշտապարտքն են աւելի առողջ նիւթի, ճշգրիտ ներակացութիւնները: Այսպիսիք կերակար, որ անխաբի քրիւղներն մեղադրել առաջակութեան մէջ է կարելի: Լէօն բոլոր առեւծները թիւր և թերի ու-սանապատակ մի գործ է: Գիւղերը միապա-ղաղ տարը չեն կազմում: Նրանցից ստուար մասը նախկին են ոչ պակաս հայ բայայից:

Սակայն Շահնազարեանի կարծիքները վերաբերական են թուում մի քանիներէն: Տ. Յովսիփիսեան մասնախում է, ըստ կար-գին խօսք առնելով յետոյ, ճառասիրի տու-նը, սակայն հազիւնք նորից պահանջում է ազատութիւն տալ արտայայտվող ճառերին:

Դր. Վարդանեան խիստ, բայց վատասխ-կերպով քրում է Լէօն բոլոր տեղեկութիւն-ները, շեշտում է, որ քերպը խեղճ մի տարը է և այնքալ խեղճ, որ նորիսկ նրան տալով թիւր կարելի է, խաղել և նրանքանի արժաթք օրուլու տեղը: Այլ խաղե-րն քերպը թիւրակվում է նորիսկ հայերի կողմից, և միքէլ այդ բոլորից պիտի ներա-կանցի, որ քերպը լիովին առաջակա-լին տարրերից է բաղկացած: Լէօն չէ ուսանում, որ այստեղ կայ մի կա-ռավարութիւն, սովորականութե րէժիմ, որ ընթացք էր տալիս քերպական ստոր կըը-քերին (Յափաւարութիւններ):

Արարիտ խօսում է լրացումներին մասին և մի շարք նոր օրէնքներ է բերում իր դիտածներէ:

Յովհ. Թումանեան շեշտում է այն, որ նա քերպերին էլ ճանաչում, բայց նորերս կարգաւոր է մի ուսումնադրութիւն, որից բերում է հետաքրքրական տեղեկութիւն-ներ: Այդ տեղեկութիւններն էլ վատ և գա-ղանկաւորը յապակիշներ չեն պարտաւա-կում իրանց մէջ:

Տ. Յովսիփիսեան մի անգամ ևս ցան-կութիւն է յայտնում, որ խօսողները տանը վերաբերականի չը կարճենու՝Սօյուզեանը,—տաւալ է նա,—ասաց, որ թողէք աղատ խօսով, լիտով կեց կարող էլ դուք խիստ

Лорисъ-Меликовская улица, домъ казенный